

Протокол

№

гр. София, 20.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 20.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6984** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 14.51 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. Н. А. – редовно призован, явява се лично, представлява се от адв. И. – назначен от съда служебен защитник.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ - редовно призовани, не се представляват.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА В. К. - НАЧАЛНИК НА ЗАТВОРА гр. П. – редовно призован, не се явява, представлява се от юриск. В., с пълномощно по делото.
ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА И. Й. - ГЛАВЕН ДИРЕКТОР НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА " – редовно призован, не се явява, представлява се от юриск. В., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА – редовно призовани, представляват се от юриск. В., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не се представлява.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А.: Да не се дава ход на делото. Моля да ми свалят белезниците и колана на кръста. Да ми се свалят крачовите белезници - пранги, защото се чувствам унижен пред съда.

СЪДЪТ РАЗПОРЕЖДА да се свалят белезниците на жалбоподателя.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА писмен отговор от юриск. В., процесуален представител на ГДИН, постъпил в съда на 25.08.2022 г.

ДОКЛАДВА писмен отговор от ст. комисар В. П. К. – н-к на Затвора – [населено място].

ДОКЛАДВА писмени бележки от юриск. К., постъпили в съда на 20.10.2022 г.

Преписи от отговорите са връчени на жалбоподателя.

ДОКЛАДВА разпореждане на съда от 6.10.2022 г. с което е предоставена правна помощ на жалбоподателя.

ДОКЛАДВА определение от 17.10.2022 г., с което е назначена адв. С. И. за процесуален представител на жалбоподателя.

Адв. И.: Поддържам жалбата. Да се приемат представените писмени доказателства с жалбата и с преписката.

Представям и моля да приемете допълнение към жалбата с копие за другата страна. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А.: Представям защита. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Ю.. В.: Оспорвам жалбата. Оспорвам допълнението. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА И ПРИЛАГА като доказателства по делото докладваните в съдебно заседание документи.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Адв. И.: Поддържам съображенията изложени в жалбата, с която доверителят ми е сезирал съда по настоящото производство, с искането да бъде отменено решението на комисията. Следва да бъде пояснено, че решението на КЗДискр. съдържа в мотивите си съображения относно обясненията на началника на затвора - П., защо не е изпълнил законното си задължение да осигури ползването на котлон и малка фурна, разрешение по силата на списъка на разрешените вещи утвърдени от Министерството на правосъдието. Списъкът е издаден по реда на чл. 123 от ЗИНЗС. В производството пред КЗДискр. е установено и не е оспорено, че началникът признава, че не изпълнил и не възнамерява да изпълни законово определеното, от което неизпълнение на закона произтича и дискриминационното третиране по

отношение на жалбоподателя. Че това е така е видно от разпоредбата на чл. 4 ЗЗД. В ал. 1, ясно е указано, че е забранена всяка пряка или непряка дискриминация, основана на изброените признаци в същата разпоредба. Същото се съдържа и в чл. 21 на Хартата на основните права на ЕС и този чл. 21 дефинира недискриминацията като забрана за такава. Тези разпоредби са в пряка връзка с чл. 20, указващ равнопоставеност пред закона на всички хора, както и във връзка с чл. 20 от договора за функциониране на ЕС, във връзка с чл. 52 от Хартата цитирана по-горе, с оглед принцип, всяко ограничение на упражняването на права и свободи признати от настоящата Харта трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи, което е във вр. с чл. 53 от Хартата, относно това, че никоя разпоредба на Хартата не трябва да се тълкува като ограничаваща или накърняваща права на човека и основни свободи. Цитирала съм тази разпоредба, както и чл. 54 от Хартата забрана за злоупотреба с правото. От разпоредбите на настоящата Харта не трябва да се тълкува, като даваща право да се извършва дейност или действия, които имат за цел погазване на признати в настоящата харта права или свободи. Именно, въпреки изложеното, че жалбоподателят в жалбата си се е позовал на изброените разпоредби, включително и на Конституцията на РБ и на ЗЗД, КЗДискр. не е признала дискриминационното отношение по отношение на него, въпреки установените действия и бездействия по неизпълнение на закона, нарушаващи правата на жалбоподателя за недискриминиране, като комисията се е позовала единствено на тълкувателно решение, което обаче, не представлява закон, както изрично и императивно сочи чл. 52 от Хартата, както за основните права в ЕС. В тази разпоредба въздигната в принцип, което я прави императив, нарушаването на който сочи не само тежък порок, но и сочи нищожност на постановеното решение на КЗДискр., поради нарушаването на принцип, както и нарушаването на правото на защита, върху което пряко рефлектира горепосоченото нарушение. За да отхвърли искането за признаване на дискриминация, комисията в решението е посочила, че счита, че щом не е доказано такова спрямо други лишени от свобода осъдени на доживотен затвор без замяна в П., а видно от признанията на началника на затвора, той не изпълнява закона по свое усмотрение, не само по отношение на жалбоподателя, но и по отношение на всички останали затворници осъдени на доживотен затвор. Той е решил, че за него неизпълнението на закона е възможно, ако посочи липса на ресурс. Видно от съдебната практика на ЕСПЧ, сочи че липсата на ресурс не оправдава никого за неизпълнението на законово определеното.

В тази връзка очевидно, сравнението не може да се направи спрямо останалите осъдени на доживотен затвор без замяна в П., за които също не се прилага закона, а спрямо осъдените на доживотен затвор без замяна в други затвори, за които се прилага закона. Ограничението в тълкуването в този смисъл не е наложено в законова разпоредба, а се сочи като препоръчително тълкувание в тълкувателно решение, което освен че не е задължително, а има препоръчителен характер, но и в него не се сочи, че изпълняващия дискриминационни действия и бездействия, с които уврежда права и не изпълнява закона, че може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Такъв е настоящият случай, за което имаме признание от началника на затвора. Твърдя, че процесното решение на КЗДискр. не съдържа

надлежащи мотиви, защото не е обсъдила всички факти и обстоятелства, доказателства и съображения на жалбоподателя. Вместо това решението е запълнено като обем страници с преписване от досието на жалбоподателя на обстоятелства, касаещи неговото правно положение. Очевидно комисията не е изградила надлежащи мотиви, а липсата на такива се приравнява на липсващи мотиви, което обстоятелство формира тежка незаконосъобразност и нарушаване и правото на защита, определя и нищожност на тези съдебни актове, които страдат от този тежък порок. Това се сочи в Тълкувателно решение № 4/2004 г. на ВАС.

Налага се извода, че комисията е приложила относимия материален закон превратно, като не е съобразила смисъла и значението, разума и върховенството на закона, както и на акцентираният законодателство на ЕС и не е съобразила съответствието на постановеното в решението с целта на закона, при което постановеното от нея решение следва да бъде отменено, като страдащо от съществени пороци, превратно и неправилно приложение на материалния закон, основание по смисъла на чл. 146, ал. 4 АПК, чл. 146, т.5 АПК и чл. 146, т. 3 АПК, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради не спазването на законовото изискване за събиране и ценене на доказателствата според техния смисъл и отношение към предмета на производството на днешното изготвяне на мотивите на решението при посочване кои от доказателствата е ценил и кои е счел за неотносими, и правните и фактически основания за тази преценка.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А.: Представям защита подписана от мен. Представено е тълкувателно решение на Конституционния съд на РБ № 14/1992 г. по дело № 14/1992 г. по описа на същия съд. Това не подлежи на оспорване. Това е неоспорим факт, както от участниците в производството, така и от всички съдебно органи в държавата РБ.

Изцяло съдът има задължение да уважи защитата и приложеното тълкувателно решение и моля съда да отмени решението на КЗДискр. и да върне преписката образувана пред КЗДискр. за произнасяне на ново решение.

Поддържам жалбата и съм записал подробно за връщане на КЗДискр. В този е смисъл съдебната практика на ВАС, с многобройни решения, две от които съм цитирал в писмената защита. Счита се, че е правилно и законосъобразно тълкувателно решение № 14/1992 г. на КС на РБ по дело № 14/1992 г., на същия съд, като изцяло се подкрепя без никакво различие.

Практиката на ВКС изцяло противоречи на тълкувателното решение. Съдебните органи са подчинени изцяло в йерархията на съдилищата в РБ в това число са и съдебните органи на ВКС и всички съдебни органи във ВАС, които са подчинени пряко на КС на РБ, като най-висш върховен съд в йерархията на съдилищата в РБ.

Моля съдът да отмени, да върне и уважи, след като се запознае с всички документи и анализира цялата адм. преписка, да направи извод, че категорично нарушение е постановено на едните лишени от свобода, където се установява категорично от затвора в Л. със заповед, която е подзаконов нормативен акт, което е в нарушение на т.3 от тълкувателното решение, защото за тях има привилегии да ползват в килиите в затвора Л., а за мен тези условия, които съм ги искал, категорично ми е забранявано от началника на затвора. В този смисъл за тях има привилегии и условия, за мен същите привилегии и условия няма и категорично ми е забранено, а нещо повече вече

е уредено със заповед на министъра на правосъдието, вече са разрешени категорично, което се счита подзаконов нормативен акт, в този смисъл категорично без никакво съмнение т.3 от тълкувателното решение е в нарушение.

Моля съдът да се произнесе в тази насока, да уважи жалбата ми, както много внимателно съм предал в писмена защита

Моля да върнете делото пред КЗДискр. за ново решение, като анализира и постанови дискриминацията и да постанови срок за уеднаквяване на всички места за лишените от свобода, както вменява заповедта за разрешаване на котлон и малка фурна на министъра на правосъдието в специално обособено помещение, за да сме наравно положение всички лишени от свобода в РБ.

Ю.. В.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и да потвърдите решение по преписка № 350/2021 г. на КЗДискр. като правилно и законосъобразно. Изложила съм подробно становище в писмения отговор, както и в становището на началника на затвора в П.. Претендирам юрисконсултско възнаграждение .

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.12 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: